Ja ema ütleb: tule sõõ
Et sinu süda sooja saab,
Ja kulma ihust wälja aab.
Waata nenda istub laua ees
See wäljast tulnud liñamees.
On's sulane niiud koju tulnud,
Hes reisi pääl on wäljas olnud,
Hül teda wastu wõetakse;
Kus majas õigo elu wiis,
Sääl perenaene peremees,
On esimesed tema ees;
Ja peretütar wõtab kaa
Ta sukad kindad kuiwata.
Ja kuida see ka wõib ta olla,
Kus peremees weel seda wõib,
Et tema ise wäljas käib;
Kui tuleb ta niiud kodu säält
Ta kuuleb kaugelt laste häält;
Ja abikaasa armuga,
Ta wastu wõttab ruttata;
Et rööm on nähja tema sees
Et koju tulnud tema mees.

Siis küsib korralt järele,
Kas terwis keige perele.
Siis waatab järel ihte teist,
Nii siga kui ka lamast weist;
Kas õunes on weel palju piid,
Ehk on weel puudu mõnest munst.
Siis rääkis tema, kus ta käind,
Mis imet ta on tee pääl näind;
Ja kudas jõodikute wiis,
Ja meelest läinud halwaks siis;
Hül see on lääda amu tääl,
Hes tee pääl rõngast wiina joob,
See õñetust ja kalju toob:
Kui nähtaks teda tulewat
Kõik kohe nurka pugewad.

No 15.

Kuidas tuleb laulda pulma pääl?
Nenda tuleb laulda pulma pääl:
Olge terwe tüe kokka,
Hes kiitis kena liemekese,
Darawette pannud soola,
Tahadasti tangud sisse;